

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2013 r. w sprawie R 688/2012-3;
- obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania i kosztami poniesionymi przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór produktu opisanego jako „wkłady wymienników ciepła” — zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 1 137 152-0002

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: ACV Manufacturing

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: podniesiono, że wzór nie spełnia wymogów art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 5 i 6, a w szczególności art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie zakwestionowanego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych.

Odwołanie wniesione w dniu 26 listopada 2013 r. przez Carlę Faitę od wyroku wydanego w dniu 16 września 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-92/11Faita przeciwko EKES

(Sprawa T-619/13 P)

(2014/C 24/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Carla Faita (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: D. Abreu Caldas, M. Abreu Caldas i J.N. Louis, avocats)

Druga strona postępowania: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie i orzeczenie, że:
  - wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. w sprawie F-92/11 Faita przeciwko EKES zostaje uchylony;
  - EKES wypłaci wnoszącej odwołanie kwotę 15 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z naruszenia przez organ powołujący obowiązku staranności;
  - EKES zostaje obciążony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do celu postępowania poprzedzającego wniesienie skargi i zasady dobrej administracji, ponieważ SSP nie zastosował sankcji w stosunku do okoliczności, że decyzja oddalająca zażalenie zawierała uzasadnienie identyczne, słowo w słowo, z uzasadnieniem decyzji oddalającej wniosek, na którą wniesiono zażalenie i to pomimo tego, że w zażaleniu powołano się na inne argumenty od zawartych we wniosku (dot. pkt 44 i 65-67 zaskarżonego wyroku).
- 2) Zarzut drugi dotyczący po pierwsze, naruszenia prawa do obrony w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie nie miała sposobności przeprowadzenia debaty w postępowaniu przed SSP, gdy ten stwierdził, że organ powołujący oparł się na piątym motywie dorozumianym w swojej decyzji oddalającej wniosek wnoszącej odwołanie, a po drugie naruszenia prawa w zakresie, w jakim SSP przystąpił do analizy przesłanek zawartych w art. 12a ust. 3 regulaminu urzędników Unii europejskiej podczas kontroli zgodności z prawem wdrożenia art. 24 tego regulaminu (dot. pkt 94 i nast. zaskarżonego wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — Marchi Industriale przeciwko ECHA

(Sprawa T-620/13)

(2014/C 24/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Marchi Industriale SpA (Florencja, Włochy) (przedstawiciele: M. Baldassarri i F. Donati, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji nr SME/2013/3747 przyjętej przez Europejską Agencję Chemikaliów ECHA, i pozbawienie jej w związku z tym wszelkich skutków, wraz ze stwierdzeniem nieważności faktur wystawionych w celu odzyskania wyższych podatków oraz nałożenia rzekomo należnych sankcji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Europejskiej Agencji Chemikaliów, która uznała, że skarżąca nie spełnia przesłanek koniecznych do uznania za średnie lub małe przedsiębiorstwo w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 396, s. 1), odmawiając przyznania jej przewidzianych korzyści oraz obciążając obowiązkiem zapłaty należnych podatków i opłat.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na całkowitym braku uzasadnienia w zakresie w jakim pomimo sformułowanych przez skarżącą szczegółowych i udokumentowanych uwag w celu zakwestionowania kryteriów stosowanych do określenia rozmiaru przedsiębiorstwa, pozwana w ogóle nie uwzględniła przedstawionych argumentów.
- 2) Zarzut drugi oparty na błędnym uwzględnieniu informacji dotyczących spółki Essemar SpA, należącej do Marchi Industriale.

— W tym względzie podniesione zostało, że wbrew twierdzeniom pozwanej, Esseco Group srl. nie ma żadnego związku nawet pośredniego ze skarżącą, a w każdym razie nie może być uznana za „przedsiębiorstwo partnerskie”. Chociaż Esseco Group posiada udziały w wysokości 50,0005 % w kapitale zakładowym spółki Essemar, pozostała część kapitału zakładowego spółki Essemar, w wysokości 49,9995 % należy do skarżącej. Jednakże Esseco Group, mimo iż posiada formalnie większość kapitału zakładowego spółki Essemar, nie posiada większości praw głosu w tej spółce. Pomiędzy Esseco Group a skarżącą nie istniałby zatem szczególnie związek, o którym mowa w art. 3 ust. 2 załącznika do zaleceń Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczących definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124, s. 36).

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2013 r. — Unión de Almacenistas de Hierros de España przeciwko Komisji

(Sprawa T-623/13)

(2014/C 24/69)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. Creus Carreras i A. Valiente Martín)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 września 2013 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz
- ponadto, by w ramach środków organizacji postępowania Sąd nakazał Komisji przedstawienie Sądowi dokumentów, do których dostępu odmówiła, aby Sąd mógł przeprowadzić właściwe badanie i sprawdzić prawdziwość argumentów zawartych w niniejszej skardze.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym postępowaniu strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej wyraźnie jej wniosek o dostęp do określonych dokumentów. Odrzucenie tego samego wniosku w sposób dorozumiany stanowi przedmiot sprawy T-419/13 Unión de Almacenistas de Hierros de España przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty pokrywają się z tymi przedstawionymi we wspomnianej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2013 r. — Serco Belgium i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-644/13)

(2014/C 24/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Serco Belgium (Bruksela, Belgia); SA Bull NV (Auderghem, Belgia) i Unisys Belgium (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci V. Ost i M. Vanderstraeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska